

Salmer brugt ved Frede Møllers undervisning på Luthersk Fordybelsesdag d. 1/ 3 2025

220 I dødens bånd vor frelser lå
Mel.: Johann Walter 1524

1 I dødens bånd vor frelser lå,
for verdens synd hengivet,
men herlig kunne han opstå
og skænket mild os livet;
thi er hans folk nu sjæleglad
og takker Gud i allen stad
og synger for Jesus Kristus:
Halleluja!

2 Det var fuldstort et kæmpeværk
den død at overvinde;
for syndens skyld ej for så stærk
var mand på jord at finde;
thi trådte død os under fod,
men Jesus knuste al dens mod,
men Jesus knuste al dens mod,
forstyrret har han dens rige.
Halleluja!

3 Som en af os vor synd han bar,
men han var selv uskyldig;
dermed han døden fældet har,
gjort al dens krav ugyldig;
for os, som Jesus har til drot,
den er sin egen skygge blot,
sin brod haver døden mistet.
Halleluja!

4 Det var en tvekamp underfuld,
da liv og død de brødes,
og kredsen skreves under muld,
hvor riget var de dødes;
men livet fik dog overhånd,
så, fængslet i sit eget bånd,
til spot er nu døden blevet.
Halleluja!

5 Thi holder vi for livet fest,
som død har overvundet,
og priser kæmpen allerbedst,
som har den stærke bundet;
han sidder nu på ærens stol
og er for os den gyldne sol,
døds-natten hun er forgangen.
Halleluja!

*Martin Luther 1524. Dansk (1528).
N.F.S. Grundtvig 1837.*

338 Var Gud ej med os denne stund
*Mel.: Johann Walter 1524
Guds Søn kom ned fra Himmetig*

1 Var Gud ej med os denne stund,
må Israel bekende,
var Gud ej med os denne stund,
forgik vi i elende;
thi vi er kun en lille flok,
men fjendens hob er talrig nok,
som os opsluge ville.

2 De truer os så vredelig,
og ville Gud tilstede,
opslugte de os visseelig
med al vort liv og glæde;
da blev vi som det flade land,
hvorover flodens høje vand
med styrke sig henvælt.

3 Men lovet være du, vor Gud!
du hjælper os af fare,
vor bange sjæl du leder ud
som liden fugl af snare;
ja, snaren brister, vi er fri,
thi Herrens navn os stander bi,
han skabte jord og himmel.

*Sl 124, Martin Luther 1524. Dansk
1529.
N.F.S. Grundtvig 1811 og 1843.*

496 Af dybsens nød, o Gud, til dig
*Mel.: Johann Walter 1524
Et trofast hjerte, Herre min*

1 Af dybsens nød, o Gud, til dig
mit bange råb jeg vender,
bøj nådig øret ned til mig,
hør bønnen, jeg opsender!
Thi om du ville se derpå,
hvad synd og uret vi begå,
da måtte vi fortabes.

2 Hos dig jo nåde gælder kun,
af den du synd tilgiver,
thi ren og hellig i sin grund
vor gerning aldrig bliver.
Hvo kan, o Gud, for dig bestå?
Enhver for dommen skælve må
og ty hen under nåden.

3 Derfor på Gud og ej på mig
jeg alt mit håb vil bygge,
mit hjerte skal husvale sig
udi hans nådes skygge;
den blev mig tilsagt ved hans ord,
det er min trøst, på det jeg tror,
deri mig intet rokker.

4 Og vared det til aftenstund,
ja natten ud, til morgen,
så skal mit hjerte ingenlund
fortvivle dog i sorgen;
men som det rette Israel,
der læsket blev af Åndens væld,
jeg bier på min Herre.

5 Og er vort syndemål end stort,
dog større er Guds nåde,
hans stærke hånd, som alt har gjort,
kan vel os fri af våde;
han er den gode hyrde, som
sin hjord fra synd, fra død og dom
i nåde vil forløse.

*Sl 130, Martin Luther 1524. (D1528).
Peder Hjort 1843.*

340 Den kristne kirkes alderdom
*Mel.: Min Gud, jeg gammel er og
grå / Af dybsens nød, o Gud, ...*

1 Den kristne kirkes alderdom
vi alle må betænke,
svag er den arme kristendom
i Adams bånd og lænke
i denne verdens sidste tid,
da Djæveln bruger al sin flid
med vold og magt og rænke.

2 Se, volds mænd, kætteri og svig
med slemme synder mange
gør kirken svag og skrøbelig,
vil tage den til fange,
så svag er strid, og svag er fred,
og svag er tro og kærlighed,
og kirkefolket bange.

3 Men du dog loved, Herre from,
at løfte og at bære
din kirke i dens alderdom,
hvor grå hun end mon være,
og for den svage holde vagt
og styrke hende med din magt
til steds dig at ære.

4 O Jesus Kristus, mand og Gud,
af hjertet vi dig bede:
Se til din arme, gamle brud,
har hun end rynker led!
Skjul hende med din kjortel bold,
og hende det til gode hold,
at hun er svag og græder!

5 O Herre, du er brudgom vist
og hos din brud vil være.
Værn hende da mod Djævlens list,
mod vold og kætters lære!
Trøst hende her i sorg og kval,
for hende ind i Himlens sal
til evig fryd og ære!

*Thomas Knudsen 1569.
N.F.S. Grundtvig 1837.*

289 Nu bede vi den Helligånd
*Mel.: Førreform. leise / Johann
Walter 1524*

1 Nu bede vi den Helligånd
at sammenknytte os ved troens bånd
og til verdens ende
kirken at bevare,
nådig at afvende
al dens nød og fare.
Herre, hør vor bøn!

2 Du lysets Ånd! opklar os så,
at i sin herlighed kan for os stå
Herren, vi tilbede,
Guds den elskelige,
som os vil indlede
i sin Faders rige!
Herre, hør vor bøn!

3 Du kærlighedens Ånd! indgyd
i Herrens samfund kærlighedens fryd,
så vi glade vandre,
Jesus, mellem dine,
elskende hverandre,
som Gud elsker sine!
Herre, hør vor bøn!

4 O Talsmand! lad os finde trøst,
som barnet finder den ved moders
bryst,
i din søde stemme, så al vor elende
smilende vi glemme
over salig ende!
Herre, hør vor bøn!

5 Ja, sandheds Ånd! forvis os på,
at også vi er af Gud Faders små!
Da er sorgen slukket,
da er perlen fundet,
Paradis oplukket, døden overvundet.
Herre, hør vor bøn!

*Tysk 12. årh. Martin Luther 1524.
(Dansk 1529). Ove Malling 1798.
N.F.S. Grundtvig 1836.*

40 Hvorfor vil du dog klage
Mel.: Guds godhed vil vi prise

1 Hvorfor vil du dog klage
og jamre, kære sjæl,
dig selv med sorgen plage?
Tro dog din frelser vel,
slå dig i ham til ro!
Han véd din sag at vende
til god og lykksom ende,
det skal du stadig tro.

2 Gud aldrig dem forlader
i nogen modgangstid,
som kender ham for Fader
og slår til ham al lid.
Vær du i ham kun fro!
Du skal dog aldrig grue,
for du skal frelse skue
ved Jesu Kristi tro.

3 Om alle døre lukkes,
hvor du vil spørge vej,

om alle lys end slukkes,
så tab dog modet ej!
Kun ti og tål og bi!
Vil Gud dig hjælp tilskikke,
da kan al verden ikke
forhindre ham deri.

4 Om Satans pak end sværmer,
så er dog Gud din borg,
som altid dig beskærmer
og redder af al sorg.
Om hele Helvede
sig end imod dig sætter,
det intet dog udretter,
Guds vilje dog må ske.

5 For alle verdens magter
ej frygter Guds de små,
alt, hvad de eftertragter,
de sikkert skal opnå:
Guds hjælp i alskens nød,
Guds trøst i al den kvide,
de friste må og lide,
Guds fred i liv og død.

*Johann Heermann 1630.
Johannes Brunsmann 1680.
N.F.S. Grundtvig 1864.*

495 Midt i livet er vi stedt
*Mel.: Førreformatorisk
processionsang /
Johann Walter 1524*

1 Midt i livet er vi stedt
udi dødens våde.
Hvem kan vi gå til om hjælp,
så vi finder nåde?
Dig, Herre Krist, alene!
Vi angrer vor misgerning svar,
som dig højt fortørnet har.
Hellige Herre Gud,
hellige, stærke Gud,
hellige, barmhjertige frelser,
du evige Gud!
Lad os ej gå under
i den bitre dødens nød!
Kyrie eleison!

2 Midt i døden knuger os
Helveds magt og vrede.
Hvem kan os af denne nød
ud i frihed lede?
Du, Herre Krist, alene!
Så inderligt du ynkes ved
al vor synd og usselhed.
Hellige Herre Gud,
hellige, stærke Gud,
hellige, barmhjertige frelser,
du evige Gud!
Lad os ej fortvivle
for den dybe Helveds glød!
Kyrie eleison!

3 Midt i Helved-angsten ind
vil vor synd os drive.
Hvor skal vi da flygte hen,
få et sted at blive?
Til dig, o Krist, alene!
Du givet har dit dyre blod,
som for al vor synd gør bod.
Hellige Herre Gud,
hellige, stærke Gud,
hellige, barmhjertige frelser,
du evige Gud!
Lad os aldrig falde
fra den rette troens trøst!
Kyrie eleison!

*Latin omkring 900. (Dansk 1514).
Martin Luther 1524. Dansk (1528)
1931. ¹ Herre, forbarm dig!*